

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Camilli De Lellis Fvndatoris Religionis Clericorvm Regvlarivm Infirmis Ministrantivm

Cicatelli, Sanzio

Antverpiæ

Cap. XXV. Camillus multos pauperes totâ vrbe Româ dispersos, in magnâ
annonæ caritate, victu vestituq[ue] adiuuat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37267

quàm primùm Pontifex creatus est, statim septingentos aureos domum misit, & quamdiu superstes viueret, alios quinquagenos in menses singulos assignauit.

CAPVT XXV.

Camillus multos pauperes tota vrbe Roma dispersos in magna annonæ charitate victu vestituque adiuuat.

P Osteaquam grauis illa ad Thermas morborum contagio finem accepit, insecuta est mors Sixti, & mors Urbani Septimi eius successoris: & hic quidem vno eodemque mense Pontificatu functus & defunctus est. Nam in Pontificem assumptus est decimo quinto Septembris anni millesimi quingentesimi nonagesimi, & eiusdem mensis vigesimo septimo defunctus est. Tum Cardinalis Sfondratus quinto Decembris eiusdem anni Pontificatum auspicatò cepit, & Gregorius XIII. est appellatus. In cuius Pontificatu cœpit tanta illa annonæ charitas, & Romæ mortalium clades, vt nulla nostris temporibus visa sit maior: siquidem partim fame partim frigore mortui sunt Romæ, & in agro Romano, minimùm sexaginta hominum millia. Res sanè auditu horrenda, sed visu

112 VITÆ P. CAMILLI DE LELLIS
visu multò magis luctuosa videre per ipsas
urbis vias homines sub officinarum & ma-
cellorum mensis fame morientes, cum pau-
peres præ ingenti esurie ad canes & feles de-
uorandos adacti essent: id quod nostri non
absque maximo suo dolore sæpenumerò ad-
uerterunt. In qua summa miseria quamvis
Gregorius Pontifex in eorum subsidium
omne genus boni ac salutaris remedij excogitasset, & manu largissima profudisset, nihilominus commouebantur pia Camilli viscera, & commiseratione nimia exedebantur præsertim cum per noctem pauperum vebem obeuntium, & frustum panis exposciturum miseros audiret eiulatus. Qua de causa nostris mandauit, vt quotidie prægrandem lebetem iuscule plenum, vel ex farre, vel ex oriza, vel ex fabis, vel ex pane cocto domo præpararent: tum verò in S. Magdalene aream quàm poterat plurimos è pauperibus congregabat: deinde iussis prius elata voce recitare *Pater noster* & *Aue Maria*, singulis per ordinem aliquam eius, quod paratum erat, portionem distribuebat: ac præter iuscule, etiam vnicuique panis particulam, & vini craterem, siue quantum illis sufficere existimabat, vt illo die fame non perirent. Et accidit nonnumquam, vt confluentium numerus ad quadringentos accederet. Post illam

illam autem corporum refectiorem submittebat ordinariè Camillus, & alterum spirituales animarum partem, nempe breuem quamdam exhortationem, ad peccatorum horrorem ipsis incutiendum; cum peccata omnium malorum & plagarum, quæ cælitus à Deo infligerentur, fontem & occasionem & causam esse diceret. Dum autem illos dimitteret, semper aliquos domi iubebat retineri ex ijs, quos magis afflictos atque confectos videbat, partim vt eorum confessiones exciperentur, partim vt tonderentur, lauerentur, vestes refarcirentur. Quibus & nonnulla indusia, & alia quædam vetera vestimenta in vestiario reperta condonabat. Postquam verò animaduertit, nec illa quæ diximus adiumenta ad vitam miseram sustentandam sufficere (multi enim in illa hiemis asperitate, quæ in annum Christi millesimum quingentesimum nonagesimum primum incidit longè acerbissima, passim frigore enecabantur) confusus idem Camillus in Dei bonitate, & in multa populi Romani erga egenos charitate (qui maiorum suorum in tali tempore magnanimitatem imitatus, non exiguam illi pecuniæ summam suppeditauit) magnam copiam panni, telæ, calceamentorum, galerorum, expensis in ea aliquot centenis aureis, coëmit, confectis exinde centenis,

H

tonibus,

tonibus, indufijs, caligis, tibialibus, cuncta
 pauperes maiori pressos egestate diuisit, quo-
 rum ipsemet multos sua manu induit, calce-
 uitque. Cùm autem interdum, vt fit, eueni-
 set, vt horum quidam ijs venditis, aut ludo
 perditis, ipsi occurrerent, eumque, ne ipsos
 ludos spoliatosque conspiceret, deuitarent,
 ipse contra velut eorum Pater amantissime
 tamdiu eos ponè sequebatur, donec tandem
 affecutus domum duceret, ac denuò indre-
 ret, nec sciens nec valens illis succensere. In-
 nimirum eos tenerè adamabat, vt sapi-
 non modò nostros, sed etiam alienos ipse-
 rum causâ reprehenderet, cùm videns
 eum ita ipsos insequentem dicerent: *Sine Pe-
 ter, sine illos abire; quippe tam improbi sunt,
 vt noua quæ illis dedisti vestimenta, ludendo
 absumpserint.* Ille autem talibus verbis fici-
 ficiebatur, vt eius quodammodò transfusa
 anima videretur. Adeò ferre non poterat, vt
 suus Dominus, quem in personis pauperum
 tamquam in viuis eius imaginibus contem-
 plabatur, talibus appetitus iniurijs vilesceret.
 Vni quidem certè è nostris ita semel respon-
 dit: *Ergone, mi Frater, in isto paupere nihil
 aliud consideras, quàm quatuor viles pannos,
 quos super illum vides? Et non consideras
 quatuor illis pannis veram Domini Iesu Chri-
 sti personam posse delitescere? quemadmodum*

S. Gregorio accidit, qui sæpius eleëmofynam Angelo dedit, arbitratus se alicui mendico dare.
 Non rarò etiam in illa ipsa eius anni calamitate vsu venit, vt cuiquam istorum pauperum occurrens malè vestito, & præ frigore tremebundo, tanta miseratione tangeretur, vt sublatum ab humeris suis pallium in illius humeros iniiceret, sicque per vias gradiens vel ad Nosocomium deduceret, vel ad Ædes nostras, in quibus Xenodochium iusserat adornari. At si fortè plueret, aut si duos in via pauperes offendisset, tum pallio ad latera ipsis superiniecto, ad eum ferè modum, quo gallina pullos suos sub alis operit, domum deducebat. Si plures autem occurrerent, idem à socio suo factitari mandabat. Aliquando ad eum allatum est, pauperem quemdam in cloaca iacere prostratum: confestim ergo ad illum, quantumuis sordibus & cœno oblitum, inde extrahendum accelerat, extractum ad Xenodochium ducit, sordes eluit, denique elutum ac mundatum in lecto componi iubet, eoque modo vitam illi conseruat.